

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/208/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200892
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8613200892.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Petra Straku a JUDr. Mariany Muránskej vo veci žalobcu Secapital S.á.r.L. so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovojsvodstvo, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o. so sídlom Jilemnického č. 30, Martin, proti žalovanej: U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie Slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom Petrovská č. 10, Skalica, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom v Chorvátskom Grobe, Námestie Josipa Andriča č. 1, o zaplatenie 4.594,87 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 4C 36/2013 - 61 z 29.01.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 88,50 Eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Jozefovi Kempovi, advokátovi, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu v predmetnej veci zamietol, náhradu trov konania účastníkom nepriznal a taktiež túto náhradu nepriznal vedľajšiemu účastníkovi.

Vychádzal zo zistenia, že žalovaná vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu na uplatnenú pohľadávku. Pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding, a.s.) návrh na začatie konania doručil súdu 20.02.2013, pričom listom označeným ako vypovedanie zmluvy z 18.05.2010 upovedomil žalovanú, že v súlade so zákonom o spotrebiteľských a dohodnutých všeobecných obchodných podmienkach zmluvy, o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5003938 z 20.11.2009 túto zmluvu ku dňu 18.05.2010 vypovedá, zároveň túto vyzval na zaplatenie sumy 4.394,10 Eur s tým, že istina 4.367,40 Eur sa ďalej úročí denným úrokom z omeškania vo výške 0,05 % odo dňa vypovedania až do zaplatenia. Na splnenie povinnosti určil lehotu 5 dní od doručenia vypovedania, týmto úkonom odstúpil od zmluvy a dňa 19.05.2010 si mohol právo po prvýkrát uplatniť, teda odstúpením od zmluvy sa táto podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka zrušuje s právnymi účinkami ex tunc a žalobca už v súdnom konaní nemôže uplatňovať nárok z titulu zrušenej zmluvy, ale len z dôvodu, že sa žalovaná bezdôvodne obohatila. Medzi účastníkmi totiž nastúpil právny režim bezdôvodného obohatenia, pričom podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčuje za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 4.594,87 Eur s prísl. Pretože žalovaná vzniesla námietku premlčania celého

nároku, súd prihliadol na námietku premlčania, avšak bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že došlo k vypovedaniu zmluvy listom z 18.05.2010, zároveň bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru do 5 dní od doručenia vypovedania, teda dňom 19.05.2010 nastala splatnosť, začala plynúť dvojročná premlčacia lehota, ktorá márne uplynula, pretože návrh na začatie konania bol podaný 20.02.2013, teda po uplynutí premlčacej lehoty. Titulom námietky premlčania nároku žalobcu súd sa ďalej návrhom nezaoberal, pretože námietka premlčania je dôvodná. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca do konania vstúpil titulom zmluvy o postúpení pohľadávok spôsobom ako je uvedené vyššie, pričom postúpenie nemá vplyv na plynutie premlčacej lehoty. Vo veci uplynula nielen lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale aj trojročná premlčacia lehota podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Predmet sporu má spotrebiteľský charakter, na uplatnenie práva je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, a preto bolo potrebné vo veci rozhodnúť vyššie uvedeným spôsobom.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania, žalovaná žiadne trovy nežiadala a vedľajší účastník vykonal iba úkon oznámenia vstupu do konania, čo nemožno považovať za účelne vynaložené úkony spojené s ochranou žalovanej ako spotrebiteľky. Preto náhrada trov konania nebola priznaná žiadnemu z účastníkov, ani vedľajšiemu účastníkovi.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

Poukázal na to, že ku skončeniu záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo vypovedaním zmluvy, a to s poukazom na k žalobnému návrhu priloženú listinu - vypovedanie zmluvy zo dňa 18.05.2010 v spojení s článkom 13 Všeobecných obchodných podmienok a nie odstúpením od zmluvy a teda nedošlo k zrušeniu zmluvy od začiatku. Výpoveď od zmluvy je jednostranný právny úkon smerujúci k zániku záväzku. Na rozdiel od odstúpenia od zmluvy však výpoveď neruší právny vzťah s účinkami ex tunc, ale len do budúcnosti.

V zmysle uvedeného prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 19.05.2010, t.j. deň nasledujúci po vypovedaní zmluvy. Trojročná premlčacia doba uplynula 19.05.2013. Žaloba bola podaná na súd 20.02.2013, teda ešte v rámci plynutia riadnej premlčacej doby. Na základe toho návrh žalobcu nie je premlčaný. V závislosti do toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na to, že rozhodujúcim faktorom na určenie, či ide o bezdôvodné obohatenie je dokázať, že vypovedanie zmluvy zo strany žalobcu z 18.05.2010 je v skutočnosti odstúpenie právneho predchodcu žalobcu od zmluvy o úvere. Vypovedanie zmluvy zo strany žalobcu zo dňa 18.05.2010 je potrebné považovať za odstúpenie právneho predchodcu žalobcu od zmluvy o úvere. Na základe vypovedania zmluvy bola zmluva o úvere zrušená od začiatku, nakoľko právny predchodca žalobcu uviedol v oznámení o predmetnej výzve presne, akú čiastku mu dlhuje žalovaná. Je zrejmé, s prihliadnutím na podobné prípady, že veriteľ poskytujúci dlžníkovi spotrebný úver pri odstúpení od zmluvy vyčísluje presnú výšku čiastky, ktorú má dlžník vrátiť po tom, ako došlo zo strany veriteľa k odstúpeniu od zmluvy o pôžičke, alebo od úverovej zmluvy. V tejto čiastke je zahrnutá istina ešte nesplateného úveru alebo pôžičky, vrátane úrokov omeškania alebo zmluvných pokút. Teda aj v prípade predmetnej výzvy ide o typické odstúpenie od zmluvy. Je zrejmé, že tu ide o naplnenie ustanovenia ods. 1 § 451 Občianskeho zákonníka. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého v zásade správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol, aj keď nie je možné súhlasiť so všetkými právnymi závermi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení jeho rozhodnutia, čo však nič nemení na vecnej správnosti napadnutého rozsudku.

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne zistil, že v dôsledku odstúpenia od predmetnej zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k zrušeniu predmetnej úverovej zmluvy a to s účinnosťou k 18.05.2010, pričom 19.05.2010 začala plynúť dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie nárokov vyplývajúcich z tejto úverovej zmluvy.

Stalo sa tak z dôvodu, že skutočne právny vzťah účastníkov sa v dôsledku odstúpenia právneho predchodcu žalobcu od tejto zmluvy dostal do roviny bezdôvodného obohatenia, pričom v zmysle citovaného ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa predmetná zmluva pôvodne uzavretá medzi účastníkmi zrušila od začiatku, teda ex tunc a v zmysle vyššie uvedeného medzi účastníkmi nastal režim vrátenia bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorého si účastníci mali vrátiť všetko, čo podľa pôvodnej zmluvy dostali v zmysle citovaného ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka.

Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia však podlieha premlčaniu v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a premlčacia lehota je v takom prípade dvojročná v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto smere nemožno súhlasiť s právnym názorom vyjadreným v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa, že v predmetnej veci uplynula aj trojročná všeobecná premlčacia lehota uvedená v § 101 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ súd prvého stupňa uzavrel, že právny vzťah účastníkov konania v dôsledku odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu sa dostal do roviny bezdôvodného obohatenia, nie je potrebné s touto premlčacou trojročnou lehotou uvažovať, ale je potrebné obrátiť pozornosť len na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý zakotvuje dvojročnú premlčaciu lehotu týkajúcu sa vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia a navyiac, trojročná všeobecná premlčacia lehota uvedená v § 101 Občianskeho zákonníka nemohla uplynúť za situácie, že žaloba bola v predmetnej veci podaná na súd prvého stupňa 20.02.2013, pričom k odstúpeniu od zmluvy došlo 18.05.2010 a premlčacia lehota začala plynúť takýmto spôsobom 19.05.2010, pretože trojročná premlčacia lehota neuplynula.

Táto okolnosť však nie je právne významná práve s poukazom na to, že právny vzťah účastníkov je potrebné vyhodnotiť v zmysle premlčacej lehoty uvedenej v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Preto nie je možné súhlasiť s odvolacími námietkami žalobcu v predmetnej veci, nakoľko rozhodujúcou okolnosťou je to, že predmetná zmluva sa zrušila od začiatku, teda ex tunc.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ žalobu zamietol.

Je možné polemizovať s právnym názorom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení jeho rozhodnutia v tom zmysle, že úkony, ktoré vedľajší účastník v predmetnej veci vykonal, nie je možné vnímať ako účelné úkony na obranu žalovanej ako spotrebiteľky, a preto nemožno priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania. Vedľajší účastník však odvolanie proti výroku o trovách konania nepodal, a preto odvolací súd rozsudok v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil so zreteľom na to, že výrok o trovách konania vo vzťahu medzi účastníkmi, teda vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou je správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto táto náhrada nebola priznaná žiadnemu z účastníkov.

Vedľajší účastník, ktorý má v zmysle § 93 ods. 1, 3, 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti v konaní ako účastník, a to vrátane práva na náhradu trov konania, bol v odvolacom konaní úspešný a uplatnil si nárok na náhradu trov tohto štádia konania v celkovej sume 88,55 Eur a to za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu žalobcu).

Za tento úkon právnej pomoci by patrila odmena v sume 161,01 Eur (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. - Advokátskej tarify) a k tomu tzv. režijný paušál vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 Advokátskej tarify), čo spolu predstavuje sumu 169,05 Eur.

Pokiaľ si vedľajší účastník uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 88,50 Eur, je možné takto uplatnenú náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznať.

V súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p. uložil odvolací súd žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi, aby túto náhradu trov odvolacieho konania zaplatil priamo právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.